Súd:	Okresný súd Trnava
Spisová značka:	11C/62/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2124204972
Dátum vydania rozhodnutia:	26. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI:	ECLI:SK:OSTT:2025:2124204972.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: A. B. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, D., zastúpený: KUTAN & PARTNERS s.r.o., IČO: 36 861 308, Štúrova 4, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej: A. E. F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/XX, D., o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná j e p o v i n n á na svoje náklady doručiť žalobcovi písomné ospravedlnenie v nasledovnom znení: „Ja, A. E. F. G., narodená XX.XX.XXXX, sa týmto písomne ospravedlňujem A. B. A., narodenému XX.XX.XXXX, za to, že som na I. I. D. H. D. oznámila, že A. B. A., narodený XX.XX.XXXX, sa mi dňa 03.12.2020 v čase okolo 19:45 hod. v D. J. K. H. XX vyhrážal takým spôsobom, že mi povedal, že ma zlikviduje, čo u mňa vzbudilo dôvodnú obavu o život a zdravie a následne na tomto, napriek poučeniu o význame svedeckej výpovede a o zodpovednosti za vedomé uvedenie nepravdivých údajov, som zotrvala v rámci svojich výsluchov najmä dňa 22.06.2021 s tým, že trestné konanie začaté na tomto podklade ČVS: I./X-XXX-XX-XXXX Cu bolo právoplatne zastavené, pretože je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.“, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 21.06.2024, doručenou tunajšiemu súdu dňa 21.06.2024, domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť písomne sa ospravedlniť žalobcovi za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti (spôsobom a v znení uvedenom vo výroku I. rozsudku) a zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 33.000,- eur, ako aj priznania nároku na náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaná na I. H. D. oznámila, že jej bývalý partner - žalobca sa jej dňa 03.12.2020 v čase okolo 19:45 hod. v Piešťanoch na ulici H. XX, vyhrážal takým spôsobom, že jej povedal, že ju zlikviduje, čo u nej vzbudilo dôvodnú obavu o život a zdravie a následne na tomto, napriek poučeniu o význame svedeckej výpovede a o zodpovednosti za vedomé uvedenie nepravdivých údajov, zotrvala v rámci svojich výsluchov najmä dňa 22.06.2021 s tým, že trestné konanie začaté na tomto podklade ČVS: I./X-XXX-XX-XXXX Cu bolo právoplatne zastavené, pretože je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. V tejto súvislosti žalobca poukazuje najmä na výpoveď žalovanej zo dňa 22.06.2021: „Dňa 22.6.2021 bola E. F. G. v rámci doplnenia výsluchu oboznámená s „H. XX/XX/XXXX H. XX, PN“ s obrazovo zvukovým záznamom označeným 3-12-2020 H. XX, D., vo veľkosti 38 289 kB a v dĺžke 03:52 min., ktorý predložil A. A. dňa 24.3.2021. Po jeho vzhliadnutí poškodená uviedla, že k záznamu sa vyjadriť nevie. Záznam sa jej zdá, akoby nebol z toho dňa. Je presvedčená, že pri skutku pozerala na A. A., ako jej povedal, že ju zlikviduje. Tiež

povedala, že si je na 100% istá, že jej to povedal, že to vyslovil. Následne dodala, že mu to minimálne odčítala z pier, ale že sa jej zdá, že jej to povedal.“ A zároveň žalobca opätovne zdôrazňuje, že trestné stíhanie vedené na podklade predmetných tvrdení žalovanej bolo právoplatne zastavené, pretože je nepochybné, že skutok sa nestal. Na vyššie uvedenom skutkovom základe sa začalo trestné stíhanie a žalovanej bolo vznesené obvinenie pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom krivá výpoveď a krivá prísaha podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že dňa 03.12.2020 do zápisnice o trestnom oznámení ČVS:I./D. pred povereným príslušníkom I. D. úmyselne uviedla nepravdu a lživo obvinila žalobcu z prečinu nebezpečného vyhrážania, na základe predmetného trestného oznámenia bolo začaté trestné konanie, v rámci ktorého pri výsluchoch dňa 04.12.2020, 19.01.2020 a 22.06.2021 v Piešťanoch pred vyšetrovateľkou odboru L. D. I. H. M. pod ČVS:I./X-XXX-XX-XXXX napriek tomu, že bola riadne poučená ako svedok o význame svedeckej výpovede a o zodpovednosti za vedomé uvedenie nepravdivých údajov, osobitne za trestný čin krivej výpovede, zotrvala na podanom trestnom oznámení a vypovedala nepravdu, že sa jej mal žalobca dňa 03.12.2020 v čase o 19:45 hod. na ulici Vajanského pred rodinným domom č. 24 vyhrážať likvidáciou, čo u nej malo vzbudiť dôvodnú obavu o jej život. Na podklade vzneseného obvinenia žalovanej bol I. C. D. vydaný trestný rozkaz sp.zn. D./XX/XXXX zo dňa 20.12.2022, ktorým bola žalovaná uznaná za vinnú v zmysle vzneseného obvinenia, pričom proti nemu podala žalovaná odpor a vo veci dosiaľ nebolo rozhodnuté. V uvedenom konaní si žalobca neuplatnil nárok na náhradu jemu spôsobenej škody. Žalobca a žalovaná boli v partnerskom zväzku, z ktorého sa narodil maloletý syn, ktorý je zverený do osobnej starostlivosti žalovanej a žalobca má vymedzený rozsah styku s maloletým, pričom pretrvávajú vážne problémy medzi žalobcom a žalovanou v súvislosti so starostlivosťou o maloletého. Tieto vážne problémy kulminovali až do trestného stíhania žalovanej za pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, pretože žalovaná, ako v súčasnosti už obžalovaná, nerešpektovala neodkladné opatrenie o úprave styku žalobcu s maloletým. Žalobca je presvedčený, že neoprávnený zásah bol zo strany žalovanej okrem iného prejavom snahy bezdôvodne vrhnúť na žalobcu tieň podozrenia, že stretávanie sa žalobcu so synom nie je v najlepšom záujme maloletého. Žalovaná k odvolaniu proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 30.11.2020, č.k. XX/XXX/XXXX-XX, o zamietnutí jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o zúžení styku žalobcu s maloletým predložila najmä potvrdenie I. D. zo dňa 03.12.2020 o oznámení žalovanej. Takýto dôkaz má jednoznačne potenciál ovplyvniť rozhodnutie súdu, o to viac, ak ide o rozhodovanie o neodkladnom opatrení, kde potreba neodkladne upraviť pomery musí byť „len“ osvedčená. Podľa žalobcu je pritom zrejmé, že Krajský súd v Trnave svoje rozhodnutie (uznesenie č.k. XXXXX/XX/XXXX-XXX zo dňa 02.02.2021) zúžiť styk žalobcu s maloletým založil práve na potrebe „eliminovať nepriaznivý vplyv situácií na maloletého pri snahe otca prevziať si maloletého od matky“, pričom jediný dôkaz, ktorým matka takúto potrebu osvedčila (problémy pri prevzatí maloletého od matky otcom), bolo potvrdenie o podanom trestnom oznámení ku skutku nebezpečné vyhrážanie žalobcu žalovanej, ktorý sa nestal. Žalobca má za to, že použitie argumentu o nebezpečnom vyhrážaní v konaní o úprave styku s ich synom hrubo a bezdôvodne zasiahlo do práva žalobcu na súkromný život. Žalobca v minulosti aktívne pôsobil ako D. I. D. J. A. J. H.. Dňa 10.03.2021 bol podaný návrh na začatie disciplinárneho stíhania žalobcu pre disciplinárne previnenie v súvislosti so zavineným porušením povinnosti prokurátora a správaním prokurátora na verejnosti, ktoré znižuje vážnosť prokuratúry. Žalobca je disciplinárne obvinený zo šiestich skutkov. Žalobca zdôrazňuje, že jedným z týchto skutkov (skutok č. 3) je skutok zo dňa 03.12.2020, napriek tomu, že uznesením ČVS: I./X-XXX-XX-XXXX Cu zo dňa 30.06.2021 bolo trestné stíhanie žalobcu pre tento skutok právoplatne zastavené, pretože je nepochybné, že skutok sa nestal. Žalobca ďalej uviedol, že mu bol rozhodnutím G. D. C. zo dňa 18.03.2021 dočasne pozastavený výkon funkcie D., a to až do právoplatného skončenia disciplinárneho konania začatého 17.03.2021, ktoré sa vedie aj pre skutok súvisiaci s neoprávneným zásahom. G. D. zverejnil na svojom facebookovom profile informáciu o pozastavení výkonu funkcie osobe, ktorá je stotožniteľná s osobou žalobcu, pričom túto informáciu následne prevzala značná časť médií. Žalobca rozumie tomu, že ako prokurátor sa dostáva pod intenzívnejší dohľad verejnosti v rozsahu svojho konania a správania v súkromnom živote. Dôrazne však odmieta aby difamujúce a zjavne nepravdivé tvrdenia žalovanej o žalobcovi prispievali nielen v jeho súkromní ale aj pred kolegami k negatívnemu obrazu o ňom ako človeku schopného nebezpečne sa vyhrážať bezbrannej žene na ulici. Významnosť neoprávneného zásahu a miera ujmy ním spôsobenej žalobcovi je posilnená ešte aj tým, že u kolegov - prokurátorov zjavne pretrvala až iracionálna pochybnosť, že tohto skutku sa dopustil, aj potom ako bolo trestné stíhanie v súvislosti s údajným nebezpečným vyhrážaním žalovanej právoplatne zastavené. Prokurátorka a navrhovateľka disciplinárneho stíhania žalobcu navrhla v rámci ústneho pojednávania 1. N. L. G. D. C. konaného 12.04.2023 výsluch žalovanej ku skutku, o ktorom bolo už v

tom čase zrejmé, že sa nestal. Neoprávnený zásah a okolnosti naň bezprostredne nadväzujúce vytvorili na žalobcu nesmierny psychický tlak, ktorý vyvrcholil až v potrebu navštíviť psychiatra. Žalovaný sa na psychiatrii neliečil dlhodobo a systematicky, psychiatrické intervencie mali u neho podporný a pomocný význam vyrovnať sa najmä s veľkou psychickou záťažou, trasom, pocitmi búšenia srdca a stiahnutého žalúdku. Žalovanému bola diagnostikovaná adaptačná porucha. Žalobca bol nútený psychiatra navštíviť aj bezprostredne po výsluchu žalovanej v disciplinárnom stíhaní žalobcu. Výsluch žalovanej ku skutku v ňom totiž opätovne vyvolal stav absolútnej bezmocnosti z bezdôvodného obviňovania žalovanej o snahe žalobcu zlikvidovať ju. Nehovoriac o tom, aký vplyv má neoprávnený zásah na povesť žalobcu pred jeho kolegami a ako vážne obvinenia žalovanej pôsobia na vzťah medzi žalobcom a maloletým. Žalobca v dôsledku toho, že zavinením žalovanej syn k nemu nemá vybudovaný zdravý a pozitívny vzťah, veľmi trpí. O to viac, keď žalobca čelil návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia k zúženiu styku so synom podloženým nepravdivými tvrdeniami žalovanej o tom, že sa jej žalobca mal nebezpečne vyhrážať. Vzhľadom na všetky opísané skutočnosti sa žalobca rozhodol domáhať svojho práva na ochranu osobnosti v priamej súvislosti s neoprávneným zásahom podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na skutočnosť, že pre neoprávnený zásah došlo k bezprecedentnému zásahu do súkromného a rodinného života žalobcu kvôli obmedzenému styku so synom; bola výrazným spôsobom znížená vážnosť žalobcu pred jeho kolegami a utrpelo tým aj jeho postavenie ako prokurátora v očiach verejnosti; žalobca bol v dôsledku neoprávneného zásahu vystavený možnému podozreniu zo spáchania trestného činu; žalobca považuje za vhodné, aby mu bolo priznané od žalovanej aj primerané zadosťučinenie v peniazoch podľa §13 Občianskeho zákonníka. Žalobca má za to, že požadovaná nemajetková ujmy v peniazoch vo výške 33.000,- eur je práve primeraná všetkým okolnostiam daného prípadu - intenzite, povahe, spôsobu neoprávneného zásahu atď. Žalobca má zároveň za to, že na mieste je tiež ospravedlnenie zo strany žalovanej za neoprávnený zásah, a to písomne ako forma istej morálnej satisfakcie (primeraného zadosťučinenia). Žalovaná sa totiž dosiaľ žalobcovi za neoprávnený zásah neospravedlnila a takáto povinnosť jej ani nebola uložená žiadnym právoplatným rozhodnutím.

3. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila v tom zmysle, že všetky tvrdenia uvádzané žalobcom v žalobe preukazuje práve opak obsah spisov, ktoré navrhla, aby boli súčasťou konania. Taktiež v rámci slovenského právneho poriadku platí prezumpcia neviny. Tvrdenia žalobcu sú nepravdivé, zavádzajúce, dôkazy predložené súdu sú vytrhnuté z kontextu a selektované podľa toho, ktoré sa hodia jemu. Žalobca ju neustále prenasleduje v jej súkromnom aj pracovnom živote, podáva trestné oznámenia na detskú lekárku syna, na riaditeľa ZŠ, ktorú navštevuje maloletý syn, na žalovanú, triednu učiteľku maloletého, na pracovníkov O. A., pracovisko Nové Mesto nad Váhom, v mailovej aj SMS komunikácii jej posiela správy, kde ju doslova vydiera a hrozí jej ujmou straty ďalšieho zamestnania, pričom ide už o štyri zamestnania, kde on aj s jeho rodičmi neustálymi atakmi a kontaktovaním zamestnávateľa pripravili žalovanú o zamestnanie. Čo sa týka krivého obvinenia - predmetnej nahrávky, ide o trestné konanie, ktoré je v štádiu dokazovania, a nebude sa žalovaná momentálne k tomu vyjadrovať. Avšak žalobca práve obdobne aj u iných osôb (pracovníci O. A.) počas styku s maloletým synom predložil nahrávku, ktorá bola s úplne iným obsahom textu, ako uvádzali pracovníci O., presne tak, ako aj u nej, taká istá situácia. Nahrávky žalobcu sú manipulované, nie je predsa možné, aby situáciu a rozhovor viaceré osoby so žalobcom opísali inak ako žalobca predloží na ním zhotovenej nezákonnej nahrávke. Táto situácia sa opakovala trom osobám nezávisle od seba, to predsa nemôže byť náhoda.

4. Žalobca v rámci repliky uviedol, že odmieta akékoľvek ničím nepodložené tvrdenia žalovanej najmä o tom, že ju údajne prenasleduje v jej súkromnom a pracovnom živote alebo „doslova vydiera“. Takéto tvrdenia opäť bezdôvodne difamujú osobu žalobcu a len potvrdzujú averziu žalovanej voči žalobcovi. Žalovaná síce predniesla tvrdenie o údajnej nepravdivosti tvrdení žalobcu v žalobe, no nijakým spôsobom ich nekonkretizovala a už vôbec neuviedla vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach. Žalobca v žiadnom prípade nespochybňuje prezumpciu neviny žalovanej. Či už pre skutok týkajúci sa neoprávneného zásahu dôjde k odsúdeniu žalovanej alebo nie, nič to nemení na fakte, že: pre neoprávnený zásah došlo k bezprecedentnému zásahu do súkromného a rodinného života žalobcu kvôli obmedzenému styku so synom; bola výrazným spôsobom znížená vážnosť žalobcu pred jeho kolegami a utrpelo tým aj jeho postavenie ako prokurátora v očiach verejnosti; žalobca bol v dôsledku neoprávneného zásahu vystavený možnému podozreniu zo spáchania trestného činu. Žalovaná v rámci svojej obhajoby v trestnom konaní niekoľkokrát spochybňovala autenticitu audiovizuálneho záznamu. Najskôr tvrdila, že žalobca slová o likvidácii hlasno zvolal a zreteľne ich počula, potom uviedla, že nevie, akou intenzitou slová o likvidácii žalobca povedal, následne mal žalobca slová o likvidácii len šepkať a ona mu ich odčítala z pier. Štvrtá verzia žalovanej o priebehu údajného skutku znie, že slová o likvidácii

vyslovené boli, no audiovizuálny záznam (z ktorého vyplýva opak) bol zmanipulovaný. Aby sa predišlo akýmkoľvek pochybnostiam o autenticite audiovizuálneho záznamu, žalobca sa rozhodol sám na svoje náklady dať zhotoviť znalecký posudok č 13/2024 E. P. K., D. z odboru elektrotechnika vypracovaný ku dňu 15.08.2024, za účelom potvrdenia autenticity audiovizuálneho záznamu, v ktorom odpoveď znie: „Súbor „IMG_2312.MOV“ ako obrazovo-zvukový záznam na predloženom dátovom nosiči nevykazuje znaky dodatočnej úpravy, zostrihu alebo inej manipulácie.“ Znalecký posudok k autenticite zvukovej stopy záznamu tak dopĺňa Znalecký posudok č. XXX/XXXX E. P. L., Odbor L., Odvetvie L. Q., ktorý preukazuje, že doložený obrazovo-zvukový záznam zo dňa 03.12.2020 nevykazuje žiadne dodatočné zásahy do zobrazenia snímok a kontinuity záznamu ako aj to, že neboli zistené znaky po pozmeňovaní v obrazovom zázname, ktoré by mali vplyv na vnímanie zaznamenaného deja vo vzťahu k objektívnej realite.

5. Žalovaná sa v duplike vyjadrila, že žaloba je podaná šikanózne a v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko ako matka ich spoločného syna odmietla priviesť syna dňa 29.06.2024 na oslavu narodenín otca žalobcu, pričom skutočnosť priviesť maloletého na rodinnú oslavu mala byť podmienkou na späť vzatie žaloby. Žalovaná ďalej uviedla, že pozastavenie výkonu funkcie prokurátora žalobcovi bolo realizované 19.03.2021 na základe uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 15.03.2021 pre trestný čin nebezpečného vyhrážania a trestný čin výtržníctva, kedy voči P. A. R. dňa 13.11.2020 vytiahol strelnú zbraň počas realizácie styku s jeho dcérou. Konanie je momentálne vedené na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. PN XX/XX/XXXX. Žalobca tri týždne po tom, čo namieril na P. R. strelnú zbraň, žalovanú so svojim otcom prenasledovali dňa 03.12.2020 na motorovom vozidle po meste D. a pred jej domom, kde ju dostihli a zablokovali, otec žalobcu na ňu vykrikoval “ty suka“ a žalobca sa jej vyhrážal likvidáciou. Podala oznámenie s tým, že tento skutok oznamuje len pre svoju ochranu, ak by sa jej niečo skutočne stalo. Žalobca následne doložil videonahrávky, ako ju prenasledujú po meste Piešťany so svojim otcom, ako sa na nahrávke dohadujú na jej sledovaní. Nahrávka pokračuje pred jej domom, kde žalobca vyhotovil záznam tak, že natáčal chodník mimo zúčastnených osôb. Osobu žalobcu nie je žiadnym spôsobom do tváre vidieť, a teda ak aj na nahrávke nie je explicitne počuť, ako sa jej vyhrážal likvidáciou, to však neznamená, že slová verbálne nevyslovil, aj keď možno nie intenzitou takou, aby hlas bol na nahrávke zaznamenaný. Jasne uviedla, že nevie, akou intenzitou toto vyslovil, ale videla to minimálne na perách podporené mimikou. Sedela v čase incidentu v uzatvorenom aute, pršalo a bola tma, k tomu enormný stres, avšak svietila pouličná lampa, tak na žalobcu jasne videla. To čo však bolo explicitne počuť na nahrávke „ty suka“, OČTK sa bez všetkého stotožnili, že to bolo údajne povedané nie žalovanej, ale jej psovi. Z uvedeného teda vyplýva, že ju naháňali a prenasledovali vo večerných hodinách, následne ju zablokovali pred jej rodinným domom tak, aby sa nemohla vyhnúť ich kontaktu len preto, aby povedali jej psovi „ty suka“. Uvedená trestná vec nie je právoplatne skončená, a preto je potrebné brať do úvahy prezumpciu neviny. Znalecké posudky nijako nepreukazujú skutočnosť, že žalobca sa žalovanej nevyhrážal, môžu preukazovať, ak ich súd berie v úvahu, že na nahrávke nie je zachytený hlas žalobu t.j. že tieto slová vyslovil, takou intenzitou, že ich v rušnom vonkajšom prostredí telefón nezachytil, a to či už to mal žalobca takto naplánované alebo nie, je irelevantné. Žalovaná mala za to, že zachytila tieto slová nahlas, však mohla sa mylne domnievať v danej stresovej situácii, v ktorej sa sama žena vo večerných hodinách nachádzala na ulici, kde nebol žiadny svedok, keď ju prenasledovali dvaja ľudia, ktorí sa jej opakovane už aj v minulosti vyhrážali, že „skončí ako tá z Hlohovca“, ale to ešte predsa nie je trestný čin. Konanie vedené na Okresnom súde Trnava sp.zn. D./XXX/XXXX začalo na návrh žalovanej na nariadenie neodkladného opatrenia, avšak nie preto, že doložila oznámenie z podozrenia nebezpečného vyhrážania, ale pre správanie sa otca v mnohých skutočnostiach, ktoré viedli k zúženiu styku. Následne otec, aj napriek tomu, že už mu súd obmedzil stretávanie so synom, sa prejavoval nedôstojným a hrubým správaním na verejnosti pred maloletým synom a súd dospel k záveru, že k danému je potrebné zúžiť styk na minimum a za prítomnosti pracovníkov O.. Jednotlivým rozhodnutiam súdu, kde dochádzalo k zúženiu styku žalobcu, predchádzalo veľa incidentov, ktoré vytváral spoločne so svojimi rodičmi. Tieto skutočnosti boli podkladom na úpravu styku v takom rozsahu, akú žalobca má momentálne dva roky a nie je pravdou, že podkladom je trestné oznámenie, ktoré doložila do spisu, keď oznámila, že sa jej vyhrážal a za tým si stojí, nielen preto, že to bolo tentokrát, ale takto sa k nej správal veľakrát aj v minulosti, keď žili v spoločnej domácnosti. Ak by sa malo jednať o neoprávnený zásah do súkromného a rodinného života, tak potom ale na jej strane ako žalovanej, a to žalobcom. K uvedenému uvádza, že žalobca ju a aj maloleté deti dlhodobo týral v období rokov ich spolužitia. Potom, ako sa od neho odsťahovala, sa s ním snažila komunikovať na úrovni len čo sa týka realizácie styku s maloletým synom. S. - C. L. podala na žalobcu trestné oznámenie pre podozrenie pre týranie blízkej a

zverenej osoby, avšak domáce násilie sa ťažko preukazuje a tak vec skončila na priestupku. Záverom žalovaná navrhla žalobu zamietnuť.

6. Ako dôkazy žalobca predložil nasledovné listinné dôkazy: uznesenie I. H. M. o zastavení trestného stíhania ČVS:I./X-XXX-XX-XXXX Cu zo dňa 30.06.2021, uznesenie I. H. M. o vznesení obvinenia žalovanej ČVS:ORP-984/3-VYS-TT-2021 zo dňa 03.02.2022, trestný rozkaz OS Piešťany sp.zn. XX/XX/XXXX zo dňa 20.12.2022, obžaloba č. Kv 57/23/2200-11 zo dňa 12.04.2024, Znalecký posudok č. 21/2022 EDZ (N.. N. T.,D.), uznesenie KS v Trnave sp.zn. XXXXX/XX/XXXX zo dňa 02.02.2021, návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 10.03.2021, Znalecký posudok č. 16/2024 (A. E. U., D.), rozhodnutie generálneho prokurátora o dočasnom pozastavení výkonu funkcie prokurátora zo dňa 18.03.2021, Facebookový status G. D., články v médiách (č.l. 74-83), Zápisnica z ústneho pojednávania 1. disciplinárnej komisie GP SR zo dňa 12.04.2023, lekárske správy (č.l. 97-98), Znalecký posudok č. 003/2021 (E. P. L.), Znalecký posudok č. 13/2024 (E. P. K., D.), Analýza vyjadrení maloletého, psychologické posudky žalobcu k držaniu strelnej zbrane, uznesenie Prezídia PZ MVSR ČVS:D./J. zo dňa 23.12.2019, správa ÚPSVaR zo dňa 30.08.2021, priebežná správa O. A. zo dňa 08.08.2022, doslovný prepis vyjadrení matky a maloletého, Znalecký posudok č. 157/2017 (Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, s.r.o.), zloženie disciplinárnych komisií, Stanovisko Etickej komisie prokuratúry zo dňa 10.01.2025, Stanovisko Etickej komisie prokuratúry zo dňa 02.05.2024, rozsudok OS Piešťany sp.zn. 13P/211/2017 zo dňa 15.02.2019, uznesenie OS Piešťany sp.zn. 13P/211/2017 zo dňa 05.12.2017, SMS komunikácia zo dňa 18.-19.03.2020, Potvrdenie o oznámení zo dňa 20.11.2018, návrh na úpravu styku otca s mal. dieťaťom zo dňa 06.08.2014, Znalecký posudok č. 31/2013 (Doc.PhDr. A. V., O.), Správa z polygrafického vyšetrenia zo dňa 02.02.2022, SMS (na č.l. 249), Doloženie správy O. A. zo dňa 12.06.2024, sprievodný list k vyprecizovaniu priebežnej správy zo dňa 28.06.2024, vyprecizovanie priebežnej správy zo dňa 28.06.2024, vyjadrenie O. A. zo dňa 19.06.2024, priebežná správa zo dňa 07.06.2024, Zápisnica o hlavnom pojednávaní vo veci sp.zn. D./XX/XXXX zo dňa 03.07.2024. Žalobca ďalej navrhol vykonať dokazovanie výsluchom žalobcu a žalovanej, ako aj spisovým materiálom ČVS: I./X-XXX-XX-XXXX.

7. Ako dôkazy žalovaná predložila nasledovné listinné dôkazy (obsiahnuté na DVD na č.l. 163): uznesenie A. C. D. D. ČVS:D./J. zo dňa 23.12.2019, Prepis videonahrávky 2021-01-15, Prepis videonahrávky 2021-01-16, 3x fotografie (kočík a bábika), 3x fotografie (SBS pred domom), žiadosť o opravu zo dňa 14.06.2024, sprievodný list zo dňa 28.06.2024, uznesenie o vznesení obvinenia ČVS:I./X-XXX-XX-XXXX zo dňa 15.03.2021, e-mail zo dňa 04.05.2017, usmernenie G. C. zo dňa 03.06.2024, elektronická komunikácia o znalcovi, Priebežná správa z poradenského procesu zo dňa 23.10.2024, Rozhodnutie o dočasnom pozastavení funkcie prokurátora zo dňa 18.03.2021, Správa o prospechu a správaní žiaka zo dňa 07.02.2023, uznesenie KS v Trnave č.k. XXXXX/XX/XXXX-XXX zo dňa 02.02.2021, uznesenie KS v Trnave č.k. 26CoP/5/2023-1085 zo dňa 08.03.2023, uznesenie OS Piešťany č.k. XX/XX/XXXX-XXX zo dňa 17.02.2022. Ďalej žalovaná predložila nasledovné listinné dôkazy: priebežná správa zo dňa 07.06.2024, žiadosť o vylúčenie zo dňa 09.07.2024, vyjadrenie O. A. zo dňa 01.08.2024, opakovaná žiadosť o vylúčenie zo dňa 17.03.2025, vyjadrenie O. A. zo dňa 24.03.2025. Žalovaná tiež predložila zvukovo-obrazové záznamy (obsiahnuté na DVD na č.l. 163 spisu) zo dňa 03.12.2020, 15.01.2021, 16.01.2021, 21.01.2021, 25.01.2021, 01.09.2021, 24.11.2021 a zvukový záznam (obsiahnutý na DVD na č.l. 163 spisu) zo dňa 02.09.2021. Žalovaná navrhla vyžiadať z L. D. M. správu na žalobcu, pre aké skutky a čo bolo podkladom na pozastavenie výkonu funkcie prokurátora žalobcu. Žalovaná ďalej navrhla vykonať dokazovanie spisom disciplinárneho konania vedeného proti žalobcovi, od ktorého dôkazu na pojednávaní dňa 18.02.2025 upustila. Ďalej žalovaná navrhla doplniť dokazovanie spismi sp.zn. D./XXX/XXXX, D./XX/XXXX, D./XX/XXXX, ako aj výsluchom svedkov P. A. R., P. A. R., E. D. A..

8. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami (vrátane tých, ktoré sa nachádzajú na DVD predloženom žalovanou), ako aj zvukovo-obrazovými záznamami a zvukovým záznamom predloženými žalovanou (na DVD), a tiež odpoveďou L. D. M. zo dňa 24.02.2025 (na č.l. 208 - vyžiadanou na návrh žalovanej), pričom z vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový stav:

9. Uznesením I. H. M. ČVS:I./X-XXX-XX-XXXX Cu zo dňa 30.06.2021 (na č.l. 12 spisu) bolo zastavené trestné stíhanie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona začaté na tom skutkovom základe, že doposiaľ nezistený páchateľ dňa 03.12.2020 v čase okolo 19:45 hod. v D. na ulici H. D. N. T. XX sa vyhrážal žalovanej, že ju zlikviduje, čo u nej vzbudilo dôvodnú obavu, pretože

je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Z odôvodnenia predmetného uznesenia vyplýva, že podkladom pre začatie trestného stíhania bolo oznámenie žalovanej zo dňa 03.12.2020 na osobu žalobcu, pričom žalovaná uviedla, že sa jej žalobca vyhrážal takým spôsobom, že jej povedal, že ju zlikviduje, čo u nej vzbudilo dôvodnú obavu o život a zdravie. Uznesením I. H. M. ČVS:I./X-XXX-XX-XXXX zo dňa 03.02.2022 (na č.l. 16 spisu) bolo žalovanej vznesené obvinenie pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom krivá výpoveď a krivá prísaha podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že žalovaná dňa 03.12.2020 do zápisnice o trestnom oznámení úmyselne uviedla nepravdu a lživo obvinila žalobcu z prečinu nebezpečného vyhrážania, na základe ktorého trestného oznámenia bolo začaté trestné stíhanie, v rámci ktorého pri výsluchoch dňa 04.12.2020, 19.01.2021 a 22.06.2021, napriek tomu, že bola riadne poučená ako svedok, zotrvala na podanom trestnom oznámení. Krajskou prokurátorkou v Trenčíne bol dňa 10.03.2021 podaný návrh na začatie disciplinárneho konania proti žalobcovi (na č.l. 58 spisu), a to okrem piatich ďalších skutkov aj pre skutok zo dňa 03.12.2020 pod č. 3. Rozhodnutím generálneho prokurátora SR zo dňa 18.03.2021 (na č.l. 71 spisu) bol žalobcovi dočasne pozastavený výkon funkcie prokurátora, a to: 1. podľa § 13 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z.z. až do právoplatného skončenia trestného konania vedeného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s odkazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, zo spáchania ktorého bol obvinený uznesením zo dňa 15.03.2021 ČVS:I./X-XXX-XX-XXXX; 2. podľa § 13 ods. 1 písm. c) zákona až do právoplatného skončenia disciplinárneho konania začatého 17.03.2021, vedeného pod sp.zn. 1DK 2/2021.

10. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

11. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

12. Podľa Čl. 19 ods. 1 a 2 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. (1) Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. (2)

13. Podľa Čl. 26 ods. 1 a 2 veta prvá ÚSR, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. (1) Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. (2)

14. Podľa Čl. 46 ods. 1 ÚSR, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

15. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

16. Podľa § 11 OZ, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

17. Podľa § 13 ods. 1 až 3 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. (1) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. (2) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. (3)

18. Podľa § 62 ods. 2 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok (ďalej len „TP“), ak sa oznámenie o skutočnostiach, že bol spáchaný trestný čin (ďalej len „trestné oznámenie“) podáva ústne, treba oznamovateľa poučiť o zodpovednosti za uvedenie vedome nepravdivých údajov vrátane následkov krivého obvinenia, o možnosti a podmienkach poskytnutia ochrany pred neoprávneným postihom v pracovnoprávnom vzťahu podľa osobitného predpisu a vypočuť o okolnostiach, za ktorých bol čin spáchaný, o osobných pomeroch toho, na koho sa oznámenie podáva, o dôkazoch a výške škody a iných následkoch, ktoré boli spôsobené trestným činom; ak je oznamovateľ súčasne poškodeným alebo jeho splnomocnencom, musí sa vypočuť aj o tom, či žiada, aby súd rozhodol o jeho nároku na náhradu škody v trestnom konaní. Výsluch osoby, ktorá podáva oznámenie, sa má vykonať tak, aby sa získali podklady na ďalšie konanie. Na žiadosť oznamovateľa sa v trestnom oznámení neuvedú údaje o jeho totožnosti. Materiály, ktoré umožňujú zistenie totožnosti takého oznamovateľa, sa ukladajú na prokuratúre. Do spisu sa zakladajú len s jeho súhlasom.

19. Podľa § 360 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon (ďalej len „TZ“), kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmou na zdraví alebo inou ťažkou ujmou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

20. Podľa § 345 ods. 1 TZ, kto iného lživo obviní z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

21. Podľa § 346 ods. 1 TZ, kto ako svedok v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní alebo na účely trestného konania v cudzine pred prokurátorom alebo policajtom, alebo pred sudcom medzinárodného orgánu uznaného Slovenskou republikou uvedie nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, alebo kto takú okolnosť zamlčí, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

22. Podľa § 151 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. (1) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. (2)

23. V konaní nebolo medzi stranami sporným, že žalovaná dňa 03.12.2020 na I. H. D. oznámila, že žalobca sa jej vyhrážal, že ju zlikviduje, čo v nej vzbudilo dôvodnú obavu o život a zdravie, pričom trestné stíhanie začaté vo veci prečinu nebezpečného vyhrážania bolo právoplatne zastavené uznesením zo dňa 30.06.2021 z dôvodu, že je nepochybné, že skutok sa nestal. Rovnako nebolo sporným, že voči žalovanej je vedené trestné konanie pre prečin krivého obvinenia v súbehu s prečinom krivej výpovede a krivej prísahy, ktoré doposiaľ nebolo právoplatne skončené. Medzi stranami tiež nebolo sporným, že voči žalobcovi je vedené disciplinárne konanie a že mu bol pozastavený výkon funkcie prokurátora. Sporným medzi stranami zostalo, či oznámenie žalovanej na OOPZ dňa 03.12.2020 bolo dôvodom pre neodkladné opatrenie zúženia styku žalobcu s maloletým synom, pre jeho disciplinárne stíhanie a pre pozastavenie výkonu funkcie prokurátora.

24. Predovšetkým súd uvádza, že aj za podanie trestného oznámenia je možný postih, pretože prichádza do úvahy, že subjektívne právo oznámenia trestného činu môže byť vykonané v občianskoprávnych vzťahoch v rozpore s dobrými mravmi alebo šikanóznym spôsobom, z čoho je treba vyvodiť zodpovednosť takto konajúcej osoby za spôsobenú ujmu. Hoci je za postupy štátnych orgánov zodpovedný najmä štát, nie je vylúčená ani paralelná zodpovednosť súkromných osôb, ktorých konanie bezprostredne vyvolalo reakciu štátu. Uvedené neznamená neprimerané obmedzenie práva, resp. v niektorých prípadoch povinnosti, obrátiť sa s trestným oznámením na orgány činné v trestnom konaní, avšak každý si musí byť vedomý, že môže byť braný na zodpovednosť za konanie, ktoré neberie primeraný ohľad na ústavne garantované práva ostatných členov spoločnosti (porov. nález Ústavného súdu ČR sp.zn. III.ÚS 1017/15 zo dňa 05.09.2017).

25. Vo vyššie uvedenom náleze Ústavný súd ČR uviedol, že „pristúpil k vecnému posúdeniu ústavnej prijateľnosti záverov napadnutého rozhodnutia. Pritom sa nemohol stotožniť bez ďalšieho s ratione decidendi napadnutého rozsudku, podľa ktorého podanie trestného oznámenia nemôže predstavovať porušenie právnej povinnosti, keď žiadny právny predpis nevypočítava podmienky či predpoklady, za ktorých možno trestné oznámenie podať, a právo podať trestné oznámenie nemožno občanom upierať. Tejto „imunizácii“ obsahu trestného oznámenia však nemožno s ohľadom na zhora uvedené

(sub 15) bez ďalšieho prisvedčiť, lebo nemožno vylúčiť, že nielen subjektívne právo, ale i dokonca zákonom uložená oznamovacia povinnosť, môže byť zneužitá k nelegitímnemu účelu a vykonaná v občianskoprávnych vzťahoch napr. v rozpore s dobrými mravmi alebo šikanóznym spôsobom, teda porušením právom stanovenej povinnosti. Z toho podľa Ústavného súdu treba zásadne odvodiť zodpovednosť takto konajúcej osoby za spôsobenú ujmu. ..... 19. Ústavný súd preto nemôže prisvedčiť názoru okresného súdu a krajského súdu, ktorý vylučuje občianskoprávnu zodpovednosť vedľajšieho účastníka za konanie, ktorým označil sťažovateľku ako podozrivú zo spáchania trestného činu, i keď následne k jej právoplatnému odsúdeniu nedošlo. Rovnako z judikatúry Najvyššieho súdu (viď napr. rozsudok zo dňa 31.8.2010 sp.zn. 25Cdo 297/2009, rozsudok veľkého senátu trestného kolégia Najvyššieho súdu zo dňa 28.6.2006 sp.zn. 15Tdo 574/2006 či uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 17.1.2007 sp.zn. 7Tdo 1577/2006), ktorú krajský súd v napadnutom rozsudku opomenul, vyplýva, že v prípadoch podania nepravdivých trestných oznámení, v ktorých oznamovateľ nebol odsúdený za krivé obvinenie, prichádza do úvahy jeho občianskoprávna zodpovednosť za vzniknutú ujmu, a to dokonca aj v prípadoch, kedy obvinená osoba bola nedôvodne obvinená alebo obžalovaná, a ujma na jej právach tak vznikla predovšetkým nesprávnym postupom orgánov štátu. Tým skôr (a maiori ad minus) je potom podľa Ústavného súdu nevyhnutné, aby taká možnosť existovala v prípadoch osôb, voči ktorým ani nebolo obvinenie vznesené. Takúto možnosť musí preverovaná osoba mať najmä tam, kde vykonanie prvotných poškodzujúcich policajných postupov (podávanie vysvetlení, vyžiadanie listín, a pod.) nešlo s ohľadom na obsah trestného oznámenia obísť. Čo môže vyplývať i z toho, ako v posudzovanej veci, že na ich vykonaní osoba, ktorá trestné oznámenie podala, dôrazne trvá, aj napriek dôkazom svedčiacim o nedôvodnosti jej podania. Je potom povinnosťou súdov posúdiť i tieto aspekty napr. z hľadiska konanie proti dobrým mravom.“

26. Súd odkazuje tiež napr. na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/200/2020 zo dňa 28.07.2022, v ktorom sa dovolací súd vyjadril, že „nemožno sa stotožniť s názorom dovolateľa, že podanie trestného oznámenia nemôže predstavovať porušenie právnej povinnosti, keď žiadny právny predpis nevypočítava podmienky, či predpoklady, za ktorých možno trestné oznámenie podať, a právo podať trestné oznámenie nemožno odopierať. Takémuto chápaniu trestného oznámenia dovolací súd nemôže prisvedčiť. Dovolací súd má za to, že nemožno vylúčiť, že nielen subjektívne právo, či dokonca zákonom uložená oznamovacia povinnosť môže byť zneužitá k nelegitímnemu účelu a realizovaná v občianskoprávnych vzťahoch, napríklad aj v rozpore s dobými mravmi, či šikanóznym spôsobom. Každý zásah treba súčasne vždy posudzovať v kontexte s okolnosťami, za ktorých k nemu došlo, a ďalej s prihliadnutím na funkciu, ktorú výkon dotknutých práv, resp. povinností, plní. Takéto vybočenie z medzí takto stanovených práv a povinností v súdnom konaní sa môže pretaviť do excesu, ktorý by mal v tomto prípade základ v krivom obvinení (§ 345 Trestného zákona). Aj keď je za postup štátnych orgánov zodpovedný štát, nie je vylúčená paralelná zodpovednosť súkromných osôb, ktorých jednanie viedlo k reakcii štátu.“

27. V tu prejednávanej veci išlo o trestné oznámenie žalovanej na žalobcu, že sa jej dňa 03.12.2020 okolo 19:45 hod. vyhrážal likvidáciou, čo u nej malo vzbudiť dôvodnú obavu o jej život. Z uznesenia o zastavení trestného stíhania vo veci tohto skutku je zrejmé, že tento skutok sa nestal, keď priebeh stretnutia strán sporu bol zachytený na zvukovo-obrazový záznam označený ako IMG_2312 v trvaní 03:52 min., ktorý preukazuje, že skutkový dej sa v uvedenom čase odohral tak, že žalobca sa žalovanej likvidáciou ani inak nevyhrážal.

28. Keďže v priebehu trestného konania vedeného pre skutok zo dňa 03.12.2020 bolo preukázané, že sa skutok nestal, a zároveň žalovaná v priebehu tohto civilného sporového konania uvedený skutok zo dňa 03.12.2020 nepreukázala, je potom nepravdivá informácia žalovanej pri podaní trestného oznámenia, že sa jej žalobca dňa 03.12.2020 okolo 19:45 hod vyhrážal likvidáciou. Z uvedeného je potom jednoznačný záver, že žalovaná neuviedla pri podaní trestného oznámenia pravdu, ale nepravdivo žalobcu obvinila z trestného činu, a to napriek tomu, že bola poučená o význame svedeckej výpovede a o zodpovednosti za vedomé uvedenie nepravdivých údajov. Zároveň je z uznesenia o zastavení trestného stíhania zrejmé, že žalovaná zotrvala na trestnom oznámení aj pri výsluchoch dňa 19.01.2021 a dňa 22.06.2021, a to napriek tomu, že bola oboznámená s nahrávkami IMG_2311 v dĺžke 4:35 min. a IMG_2312 v dĺžke 01:48 min, a následne so zvukovo-obrazovým záznamom označeným X-XX-XXXX H. XX, D. o veľkosti 38 289 kB v dĺžke 03:52 min., ktoré záznamy vylučujú tvrdenie žalovanej o nebezpečnom vyhrážaní sa jej zo strany žalobcu.

29. V tu prejednávanej veci žalovaná ničím relevantným nespochybnila dôkazy predložené žalobcom. Spochybňovanie nahrávky v tom zmysle, že je zmanipulovaná, a že taká istá situácia sa odohrala v roku 2024 (a to pri realizácii styku v O. A., kde to čo žalobca uviedol, pracovníci O. uviedli do správy, ale na nahrávke ten text chýbal), nebolo možné uznať za účinné. Nešlo predovšetkým o totožnú situáciu, keď navyše žalobca predložil dva znalecké posudky, ktoré tvrdenie žalovanej o manipulácii s nahrávkou vyvracajú. Pokiaľ ide o správu z polygrafického vyšetrenia a znalecké posudky z odboru elektrotechniky preukazujúce autenticitu nahrávky, žalovanej tvrdenie, že žalobca vie, ako obísť detektor lži a že znalecký posudok si mohol kúpiť, je vágne a nepostačuje na spochybnenie týchto dôkazov.

30. Žalobca teda uniesol dôkazné bremeno a preukázal, že žalovaná o ňom uviedla nepravdivú informáciu pri podaní trestného oznámenia dňa 03.12.2020 a hoci mala možnosť od trestného oznámenia po predložení nahrávok upustiť, neurobila tak.

31. V súvislosti s vyššie uvedeným súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/268/2012 zo dňa 17.10.2013, v ktorom dovolací súd uviedol, že „v danom prípade sa navrhovateľ domáhal ochrany pred šírením nepravdivej informácie, že odporkyni 1/ zlomil nohu; zaťažovala ho teda povinnosť tvrdiť a preukázať, že jej nohu nezlomil. Pokiaľ odporcovia 1/ a 2/ v rámci svojej procesnej obrany tvrdili niečo iné, bolo na nich, aby preukázali svoje tvrdenia. Výsledkami vykonaného dokazovania bol preukázaný skutkový dej, v rámci ktorého malo (podľa tvrdenia odporcov) dôjsť k zlomeniu nohy odporkyne 1/, súd prvého stupňa ale nemal za preukázané, že navrhovateľ v rámci tohto deja zlomil odporkyni 1/ nohu. Odvolací súd sa s ním stotožnil. Pokiaľ odporcovia 1/ a 2/ tvrdili opak (že odporkyni 1/ zlomil nohu), zaťažovalo ich v tomto smere dôkazné bremeno, teda (procesná) povinnosť preukázať svoje tvrdenia. Rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov sú založené na závere, že odporcovia tvrdenia, ktoré by mohli viesť k úplnému zamietnutiu navrhovateľovho návrhu nepreukázali.“

32. Súd dodáva, že podmienkou vyhodnotenia obvinenia žalovanej z nebezpečného vyhrážania sa jej zo strany žalobcu dňa 03.12.2020 ako nepravdivého nemá vplyv, či bude konanie žalovanej nakoniec právoplatne posúdené ako trestný čin. To, že jej obvinenie bolo nepravdivým, je možné mať za preukázané zo zastavujúceho uznesenia zo dňa 30.06.2021 (na č.l. 12 spisu), pričom žalovaná opak nepreukázala.

33. Predmetom ochrany osobnosti človeka je podľa § 11 OZ najmä život a zdravie, občianska česť a ľudská dôstojnosť, súkromie, meno a prejavy osobnej povahy. Právo na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti zahŕňa okrem civilných spoločenských vzťahov aj právo na česť v odborných kruhoch. Právo na ochranu súkromia zahŕňa právo na ochranu intímneho a citového života, priateľských vzťahov, rodinných vzťahov a pod.

34. Právo na ochranu osobnosti (najmä na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti) a právo oznamovať trestnú činnosť (resp. právo na súdnu a inú ochranu a sloboda prejavu) sú právami, ktoré sa môžu dostať do kolízie. Takýto stret práv sa posudzuje práve pri aplikácii § 11 a nasl. OZ v súvislosti s uplatňovaním občianskoprávnej ochrany osobnosti. Súdy posudzujúce kolíziu týchto práv musia dbať na to, aby s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu, jednému z týchto práv nebola neodôvodnene daná prednosť pred právom druhým. Preto je potrebné skúmať intenzitu tvrdeného porušenia práva na ochranu osobnosti v spojitosti so slobodou prejavu a so zreteľom na požiadavku proporcionality uplatňovania týchto práv. Tvrdený zásah do práva na ochranu osobnosti pritom musí bezprostredne súvisieť s porušením chráneného základného práva, musí ísť teda o zásah neoprávnený, ktorý presiahne svojou intenzitou takú mieru, ktorú v demokratickej spoločnosti už nemožno tolerovať. Pritom však nie sú rozhodujúce subjektívne pocity osoby, ktorej sa výroky týkajú, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne v spoločenskom postavení) vnímala aj každá iná fyzická osoba (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/137/2008 zo dňa 18.02.2010).

35. V tu prejednávanej veci bolo potrebné posúdiť, či výkon práva zo strany žalovanej bol v súlade s verejným záujmom, právnym poriadkom SR a či nedošlo k zneužitiu tohto práva, t.j. o šikanózny výkon práva, ktorý zasiahol do osobnostných práv žalobcu.

36. Ako už súd uviedol, tvrdenie žalovanej o vyhrážaní sa jej zo strany žalobcu je nepravdivé, pričom ho možno označiť aj ako nepravdivé skutkové tvrdenie. Je pritom bez významu, že žalovaná sama uvedené oznámenie zo dňa 03.12.2020 neoznačovala ako trestné oznámenie, keď dôležitým je to, že išlo o nepravdivé oznámenie o konaní žalobcu, ktoré napĺňa znaky trestného činu. Hoci v zásade možno považovať podanie trestného oznámenia za výkon práva na súdnu a inú ochranu, ako aj realizáciu slobody prejavu, v tu prejednávanej veci mal súd za to, že išlo o vybočenie žalovanej z výkonu tohto práva a o šikanózne konanie, ktoré odporuje dobrým mravom.

37. Predovšetkým, žalobca vypovedal, že bolo vedených asi desať trestných konaní, kde bol žalobca podozrivý, pričom nikdy sa nič nepotvrdilo, čo tvrdila žalovaná, a nebol okrem disciplinárneho obvinenia nikdy trestne ani priestupkovo stíhaný za nič, čo žalovaná na neho narozprávala. Žalovaná k uvedenému vypovedala, že čo sa týka trestných oznámení, nevie, koľko na žalobcu podala, pretože keby ich podala aj desať, ako tvrdí žalobca, tak by to bola len malá kvapka v mori oproti tomu, čo im robil. Žalovaná teda nespochybnila, že na žalobcu podala cca desať trestných oznámení, z ktorých sa ani jedno neukázalo ako dôvodné. Z uvedeného mal súd za to, že konanie žalovanej, ktorá žalobcu nepravdivo obvinila, že sa jej vyhrážal likvidáciou, a to potom, čo na neho podala viacero nedôvodných trestných oznámení, je potrebné považovať za konanie šikanózne. Zároveň bolo potrebné prihliadnuť na to, že žalovaná od trestného oznámenia mohla upustiť po tom, čo jej boli predložené nahrávky danej situácie zo dňa 03.12.2020, avšak tak neurobila, napriek poučeniu o zodpovednosti za vedome nepravdivé údaje zo strany orgánu činného v trestnom konaní. Zo všetkého uvedeného dospel súd k záveru, že žalovaná síce mala právo obrátiť sa s trestným oznámením na políciu, ale keďže jej konanie nebralo primeraný ohľad na práva žalobcu na ochranu jeho osobnosti, je namieste, aby bola braná na zodpovednosť za svoje konanie.

38. Súd mal za to, že obvinenie osoby inou osobou z trestnej činnosti, a to preukázateľne bez relevantného základu, predstavuje zásah do osobnostných práv takto obvinenej osoby. Neoprávnené vystavenie fyzickej osoby podozreniu zo spáchania trestného činu totiž nepochybne zasahuje do cti, dobrého mena a súkromia dotknutej osoby. Súd mal za to, že každá osoba, ktorá by sa nachádzala v postavení žalobcu, by neoprávnený zásah objektívne pociťovala ako zásah do práva na ochranu osobnosti.

39. Žalobca v konaní tvrdil nasledovné konkrétne negatívne vplyvy, ktoré malo mať na jeho osobnostné práva nepravdivé trestné oznámenie podané žalovanou: disciplinárne stíhanie žalobcu; zníženie vážnosti žalobcu pred kolegami a v očiach verejnosti; zúženie styku žalobcu s maloletým synom; psychické problémy žalobcu.

40. Súd mal za to, že ako preukázané bolo možné uznať, že dňa 10.03.2021 bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania proti žalobcovi (na č.l. 58 spisu), a to okrem piatich ďalších skutkov aj pre skutok zo dňa 03.12.2020, pričom následne bol žalobcovi rozhodnutím generálneho prokurátora SR zo dňa 18.03.2021 (na č.l. 71 spisu) dočasne pozastavený výkon funkcie prokurátora, a to o.i. aj do právoplatného skončenia disciplinárneho konania začatého 17.03.2021, vedeného pod sp.zn. XXX X/ XXXX.

41. Hoci disciplinárne konanie voči žalobcovi bolo vedené kvôli šiestim skutkom, a teda bolo by začaté aj bez skutku zo dňa 03.12.2020, nie je možné neprihliadať na to, že skutok zo dňa 03.12.2020 (hoci sa nestal) bol predmetom disciplinárneho konania a bol prejednávaný dňa 12.04.2023 na ústnom pojednávaní pred disciplinárnou komisiou (Zápisnica na č.l. 84 spisu), pričom sa o ňom dozvedeli prokurátori, ktorí boli priebežne členmi 1. disciplinárnej komisie.

42. Na druhej strane, žalobca v konaní ničím nepreukázal, že došlo k zníženiu jeho vážnosti u L. a u J. L. D. H. M., a že sa tak stalo práve v dôsledku trestného oznámenia žalovanej zo dňa 03.12.2020. Súd poukazuje na to, že predmetom disciplinárneho konania bolo viacero skutkov, z nich pre jeden bolo žalobcovi dokonca vznesené obvinenie pre prečin, a teda ak by aj došlo ku zníženiu jeho vážnosti v očiach kolegov (čo žalobca nekonkretizoval ani nepreukázal), nie je logické vysvetlenie pre to, že by to malo byť práve pre „skutok“ zo dňa 03.12.2020. Súd dodáva, že žalovaná nezodpovedá za trvanie disciplinárneho stíhania za skutok zo dňa 03.12.2020 až do roku 2025, keďže nemala žiaden vplyv na to, že disciplinárne konanie pre tento skutok pokračovalo napriek zastaveniu trestného stíhania uznesením zo dňa 30.06.2021 (z dôvodu, že skutok zo dňa 03.12.2020 sa nestal).

43. Nemožno tiež súhlasiť s argumentáciou žalobcu, že disciplinárne stíhanie žalobcu pre údajné nebezpečné vyhrážanie mu bolo vznesené práve a výlučne kvôli neoprávnenému zásahu zo strany žalovanej, s čím podľa žalobcu súvisí aj dočasné pozastavenie jeho funkcie ako prokurátora. Tvrdenie žalobcu, že bez skutku č. 3 (oznámeného konania žalovanou zo dňa 03.12.2020) by ani nemuselo dôjsť k dočasnému pozastaveniu výkonu funkcie prokurátora (pretože by už podľa žalobcu ani nešlo o závažné disciplinárne previnenie pre absenciu opakovaného konania z hľadiska subjektívnej a objektívnej súvislosti) je čisto hypotetické.

44. Súd poukazuje na to, že dôvodom pre disciplinárne stíhanie začaté na návrh zo dňa 10.03.2021 (na č.l. 58 spisu) nebol iba „skutok“ zo dňa 03.12.2020, ale päť ďalších skutkov, z ktorých pre jeden bolo žalobcovi dokonca dňa 15.03.2021 vznesené obvinenie pre prečin výtržníctva v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania. Rovnako to platí aj pre dočasné pozastavenie výkonu funkcie prokurátora žalobcovi, keď dôvodom pre toto rozhodnutie zo dňa 18.03.2021 (na č.l. 71 spisu) bol predovšetkým skutok zo dňa 13.11.2020, t.j. skutok, za ktorý bol žalobca obvinený, ktorý sa uvádza v bode 1. rozhodnutia, pričom ostatné skutky menej závažného charakteru sú obsiahnuté v bode 2.. Ak aj skutky zo dňa 13.09.2020, 05.12.2020 a 25.12.2020 (skutky č. 1., 4. a 5. z návrhu na začatie disciplinárneho konania na č.l. 58 spisu) neboli podľa Etickej komisie prokuratúry porušením etického kódexu prokurátora, uvedený záver v Stanovisku Etickej komisie prokuratúry sp.zn. I/4 Spr 2/24/1000-46 (na č.l. 224 spisu) je datovaný až dňom 02.05.2024. Z uvedeného vyplýva, že tento záver v čase podania návrhu na začatie disciplinárneho stíhania, ako ani v čase pozastavenia výkonu funkcie prokurátora, nebol známy, a teda disciplinárne konanie by pre tieto skutky i tak začalo. Nie je možné potom urobiť záver, že bez „skutku“ zo dňa 03.12.2020 by k disciplinárnemu stíhaniu žalobcu a k pozastaveniu jeho funkcie prokurátora nedošlo.

45. Pokiaľ ide o žalobcom tvrdený dosah nepravdivého obvinenia z nebezpečného vyhrážania na jeho stretávanie so synom, súd mal za to, že z predložených dôkazov takýto záver urobiť nemožno.

46. Z uznesenia Krajského súdu v Trnave č.k. XXXXX/XX/XXXX-XXX z dňa 02.02.2021 (na č.l. 50 spisu) vyplýva nasledovné: Žalovaná sa v rámci konania o zmene úpravy styku vedeného na bývalom Okresnom súde Piešťany pod sp.zn. XX/XXX/XXXX domáhala, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by bol styk žalobcu s maloletým upravený na každú stredu od 17.00 do 18.00 hod. a počas párneho týždňa v sobotu od 16.00 do 18.00 hod. a v nedeľu od 16.00 do 18.00 hod. na verejne prístupnom mieste za prítomnosti matky bez prítomnosti starých rodičov. Návrh žalovaná odôvodňovala o.i. tým, že samotný syn radikálne odmieta styk so žalobcom, pričom žalobca v rámci vyjadrenia k návrhu uviedol, že maloletého nevidel od októbra 2020. I. C. D. uznesením č.k. XX/XXX/XXXX-XX zo dňa 30.11.2020 návrh žalovanej zamietol. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalovaná, pričom ku skutku zo dňa 03.12.2020 sa nevyjadrovala, iba priložila potvrdenie I. D. D. zo dňa 03.12.2020. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. XXXXX/XX/XXXX-XXX zo dňa 02.02.2021 napadnuté uznesenie zmenil tak, že nariadil neodkladné opatrenie, v zmysle ktorého bol žalobca oprávnený stýkať sa s maloletým každú stredu od 17.00 do 18.00 hod. a každý párny týždeň v sobotu od 15.00 do 18.00 hod. a v nedeľu od 15.00 do 18.00 hod. za prítomnosti matky bez prítomnosti starých rodičov.

47. Pokiaľ ide o význam trestného oznámenia pre rozhodovanie o neodkladnom opatrení, súd uvádza nasledovné. Žalovaná podávala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred dátumom 03.12.2020, a teda svoj návrh ním odôvodňovať nemohla. Potvrdenie o trestnom oznámení zo dňa 03.12.2020 priložila až k odvolaniu proti zamietajúcemu uzneseniu súdu prvej inštancie, pričom podľa uznesenia odvolacieho súdu ho v rámci svojich ďalších podaní nijako nekomentovala, ani nezdôrazňovala. Zároveň ani z uznesenia odvolacieho súdu nevyplýva, že by oznámenie žalovanej zo dňa 03.12.2020 malo vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu. Z odôvodnenia tohto uznesenia (odsek 11.) je zrejmý záver odvolacieho súdu, a síce že „odvolací súd má za to, že styk otca s maloletým tak, ako je upravený rozhodnutím súdu, sa už od októbra 2020 nerealizuje, otec sa so synom od tejto doby nestretol, syn otca odmieta, a preto úprava styku nie je v súčasnosti tak, ako je upravená rozsudkom vhodná.“ Zároveň odvolací súd uviedol, že „je zrejmé, že ak by sa ponechal styk v rovnakom rozsahu, v stave, kedy maloletý je v štádiu odmietania otca (dôvody odmietania nie sú preukázané, aj keď matka tvrdí, že je to z dôvodu nestabilnej rodinnej situácie v domácnosti otca, čo však nepreukázala, toto bude potrebné riadne preukázať vykonaním dokazovania vo veci samej), nedošlo by zrejme k

žiadnemu kontaktu otca s maloletým, už vôbec nie osobného, čo je v príkrom rozpore so základným právom dieťaťa na výchovu oboma rodičmi a rovnomerný styk s oboma rodičmi. Okrem uvedeného je z predložených dôkazov (zvukové a video nahrávky predložené matkou) zrejmé, že v prípade, ak nedôjde k realizácii styku, bude otec v spolupráci so svojimi rodičmi pokračovať v domáhaní sa práva všetkými prostriedkami, a to aj za cenu stresovania maloletého, ako tomu bolo v mesiaci január, napríklad teatrálnymi výstupmi na ulici, ktoré maloletého stresujú.“

48. Vzhľadom na vyššie uvedené, žiadnym spôsobom nemožno dospieť k záveru, že by oznámenie žalovanej zo dňa 03.12.2020 bolo dôvodom, pre ktorý by žalovaná jednak žiadala zúženie styku žalobcu s maloletým synom, ani dôvodom, pre ktorý odvolací súd styk nakoniec zúžil.

49. Pokiaľ ide o odmietanie žalobcu zo strany maloletého, nebolo preukázané, že by to bolo v príčinnej súvislosti s oznámením žalovanej zo dňa 03.12.2020, keďže maloletý žalobcu odmieta už od októbra 2020. Zo správy O. A. zo dňa 08.08.2022 (na č.l. 181 spisu) nie je možné vyvodiť záver, že ak maloletý syn uviedol, že je na žalobcu nahnevaný za to, čo robí jeho mame, pretože chodil k nim domov, vykrikoval a hovoril škaredé veci na adresu jeho matky, týkalo sa to situácie zo dňa 03.12.2020. Rovnako takýto záver nemožno vyvodiť ani z Doslovného prepisu vyjadrenia maloletého zo dňa 05.10.2023 (na č.l. 186 spisu). Ide len o žalobcovu interpretáciu, že tento postoj maloletého sa týka udalosti zo dňa 03.12.2020, pretože z ničoho takýto záver objektívne urobiť nemožno. Zároveň, predmetom tohto konania je neoprávnený zásah spôsobený žalobcovi tým, že žalovaná urobila oznámenie zo dňa 03.12.2020 na polícii, čo nesúvisí s tým, čo prípadne žalovaná hovorila alebo nehovorila synovi.

50. Žalobca ďalej tvrdil, že dôsledkom neoprávneného zásahu žalovanej sú jeho psychické problémy. Hoci z lekárskych správ predložených žalobcom vyplýva, že žalobca je D. liečený, zároveň z nich nemožno dospieť k záveru, že by išlo o dôsledok oznámenia žalovanej zo dňa 03.12.2020, a to s poukazom na nasledovné.

51. Žalobca tvrdil, že dôvodom jeho psychických problémov bolo zlé prežívanie obmedzeného styku so synom, ktoré obmedzenie styku dával do príčinnej súvislosti s trestným oznámením žalovanej. Keďže však (ako už bolo uvedené vyššie) nemalo trestné oznámenie žiaden vplyv na styk žalobcu so synom (t.j. nebolo dôvodom zúženia styku so synom, pričom styk nefungoval už skôr), neexistuje ani príčinná súvislosť medzi trestným oznámením a psychickými problémami žalobcu. Zároveň, z predložených správ nevyplýva, že by žalobca psychiatrickú pomoc vyhľadal v súvislosti s obvinením zo dňa 03.12.2020, keď prvá lekárska správa je zo dňa 30.04.2021 (na č.l. 97 spisu), z ktorej vyplýva, že D. D. žalobca vyhľadal pre skutok z novembra 2020.

52. Nemožno tiež uznať, že v dôsledku nepravdivého oznámenia žalovanej došlo na facebookovom profile generálneho prokurátora k zverejneniu informácie o pozastavení výkonu funkcie osobe, ktorá je stotožniteľná s osobou žalobcu, pričom túto informáciu následne prevzala značná časť médií. Predovšetkým, za zverejnenie informácie žalovaná nezodpovedá, keďže táto ju nezverejnila. Zároveň, „skutok“ zo dňa 03.12.2020 nebol v informácii generálneho prokurátora (a ani v následných správach v médiách) vôbec špecifikovaný.

53. V prípade neoprávneného zásahu do osobnostných práv má dotknutá osoba právo využiť právne prostriedky ochrany osobnosti, ktoré sú exemplifikatívne uvedené v ustanovení § 13 OZ, a to domáhať sa zdržania neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, ďalej odstránenia následkov neoprávneného zásahu a poskytnutia primeraného zadosťučinenia. Satisfakcia prichádza do úvahy v prvom rade v podobe morálnej, t.j. vo forme ospravedlnenia. Návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia sleduje priznanie satisfakcie fyzickej osobe, ktorej osobnostné právo bolo porušené so zreteľom na to, že zásah zvyčajne nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu. Jednotlivé prostriedky na ochranu osobnosti sú relatívne samostatné a je možné ich použiť jednotlivo alebo kumulovane, aj v závislosti od intenzity protiprávneho zásahu do osobnostnej sféry fyzickej osoby.

54. Vzhľadom na neoprávnený zásah žalovanej, súd uznal žalobu v základe nároku za dôvodnú. Žalovaná žalobcu nepravdivo obvinila, že sa jej vyhrážal likvidáciou, keď nešlo o prvé nedôvodné trestné oznámenie na žalobcu, ale išlo o šikanózne obvinenie, pričom od obvinenia neupustila ani po tom, čo bolo preukázané, že k vyhrážke likvidáciou nedošlo. Každá osoba by pritom nepravdivé obvinenie z trestnej činnosti pociťovala ako zásah do práva na ochranu osobnosti. V prípade žalobcu bol okrem toho

skutok prejednávaný na ústnom pojednávaní pred disciplinárnou komisiou. V danej veci tak boli splnené zákonné podmienky pre satisfakciu vo forme navrhovaného písomného ospravedlnenia sa zo strany žalovanej žalobcovi v zmysle ustanovenia § 13 ods. 1 OZ. Morálna satisfakcia je v tu prejednávanej veci postačujúca a predstavuje dostatočné a primerané morálne zadosťučinenie pre žalobcu, a preto súd žalobe v uvedenej časti vyhovel vo výroku I. rozsudku.

55. Žalobca tiež žiadal priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 33.000,- eur, avšak súd mal za to, že priznané morálne zadosťučinenie vo forme písomného ospravedlnenia je v tu prejednávanom prípade postačujúce.

56. Pokiaľ ide o nárok na priznanie finančnej satisfakcie – náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, tento prichádza do úvahy vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, takže by strácala svoju účinnosť a funkčnosť. Nedostatočnosť morálnej satisfakcie je daná buď s poukazom na intenzitu, trvanie, závažnosť a rozsah nepriaznivých dôsledkov na postavenie dotknutej osoby v jej živote. Z ustanovenia § 13 ods. 2 OZ vyplýva, že dôvodmi pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sú najmä zníženie dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Účelom nemajetkovej ujmy je vyvážiť a zmierniť nemajetkovú ujmu peňažnou formou a plní tiež satisfakčnú funkciu. Prípustnosť peňažnej satisfakcie je teda opodstatnená všade tam, kde zmenšenie a vyváženie nemajetkovej ujmy nemožno napraviť inak ako cestou primeraného zadosťučinenia vo forme peňažného plnenia.

57. Súd za jediný konkrétny negatívny dôsledok oznámenia žalovanej zo dňa 03.12.2020 považoval ústne prejednávanie skutku pred 1. disciplinárnou komisiou, čo však (s ohľadom na skutočnosť, že disciplinárne konanie voči žalobcovi bolo vedené pre šesť skutkov, z toho jeden potencionálny prečin) nie je možné považovať za závažný následok vyžadujúci náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

58. Súd tiež nemal za preukázané, že by došlo k značnej miere k zníženiu dôstojnosti alebo vážnosti žalobcu u kolegov alebo v spoločnosti alebo k iným závažným následkom, pričom uvedenému sa súd bližšie venoval v odsekoch 42.-52. tohto rozsudku. Z vykonaného dokazovania nebolo možné mať za preukázané, že by neoprávnený zásah žalovanej spôsobil žalobcovi závažnú ujmu na jeho osobnostných právach a že by morálne zadosťučinenie vo forme písomného ospravedlnenia nebolo postačujúce, a preto neboli splnené zákonné podmienky pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch uvedené v § 13 ods. 2 OZ, z ktorého dôvodu súd žalobu v tejto časti vo výroku II. rozsudku zamietol.

59. V súvislosti s vyššie uvedeným záverom o nepriznaní náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 21Co/7/2024-392 zo dňa 31.01.2025, v ktorom odvolací súd uviedol, že „pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 O.z. sa okrem iného vyžaduje vznik nemajetkovej ujmy na osobnosti fyzickej osoby predstavujúci zníženie osobnosti alebo vážnosti v značnej miere a príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a vznikom takejto kvalifikovanej ujmy. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je teda vždy existencia závažnej ujmy, nie je postačujúca možnosť, že konaním bolo zasiahnuté do osobnostných práv, resp. samotná spôsobilosť zásahu znížiť dôstojnosť a vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti, ale citované ustanovenie ho podmieňuje tým, že ujma skutočne nastala. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/108/2011“.

60. Súd nevykonal dokazovanie navrhnuté žalovanou, a síce spismi D./XXX/XXXX, D./XX/XXXX a D./XX/XXXX, keďže spis ako taký nie je dôkazným prostriedkom, pričom žalovaná ani nešpecifikovala konkrétne listinné dôkazy, ktoré navrhuje z uvedených spisov vykonať, keď zároveň jej nič nebránilo (v prípade prvých dvoch spisov) do nich nahliadnuť a vyžiadať si z nich listiny, ktoré mohla predložiť v tomto konaní ako dôkazy. Súd tiež nevykonal dokazovanie navrhnuté žalobcom, a síce spisom ČVS: I./X-XXX-XX-XXXX, a to rovnako z dôvodu, že spis ako taký nie je dôkazným prostriedkom, keď zároveň žalobca na pojednávaní dňa 18.02.2025 uviedol, že tento dôkaz navrhol len pre prípad, ak by mal súd pochybnosti o zastavení tohto konania, ktorá skutočnosť však v konaní nebola sporná, a preto by bolo ďalšie dokazovanie v tomto smere nadbytočné. Súd nevykonal dokazovanie spisom disciplinárneho konania vedeného proti žalobcovi, keďže od tohto dôkazu žalovaná na pojednávaní dňa 18.02.2025 upustila. Súd ďalej nevykonal dokazovanie výsluchom svedkov P. A. R., P. A. R., E. D. A., keďže žalovaná neuviedla, čo má byť ich výsluchom preukázané, pričom výsluchom týchto osôb by

ani nemohli byť objasnené skutočnosti relevantné pre toto konanie. Zároveň, súd mal skutkový stav za dostatočne preukázaný vykonaným dokazovaním v rozsahu dostačujúcom pre rozhodnutie vo veci, pričom vykonanie ďalších dôkazov by bolo aj nehospodárnym a nemohlo by viesť k inému rozhodnutiu súdu.

61. Pokiaľ ide o námietku žalovanej v duplike, že žaloba je podaná v rozpore s dobrými mravmi, pretože skutočnosť priviesť maloletého na rodinnú oslavu dňa 29.06.2024 mala byť podmienkou na späťvzatie žaloby, uvedené nepreukazuje šikanóznosť žaloby v čase jej podania ešte dňa 21.06.2024, a teda táto námietka žalovanej je nedôvodná.

62. Nad rámec uvedeného súd dodáva, že toto civilné sporové konanie nakoniec neprerušil, keďže uloženie ospravedlnenia sa žalobcovi v rámci trestného rozkazu sp.zn. XX/XX/XXXX, vydaného bývalým I. C. D. dňa 20.12.2022, stratilo svoje účinky zrušením trestného rozkazu zo zákona.

63. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3)

64. Súd určil žalovanej na splnenie povinnosti podľa výroku I. rozsudku primeranú dlhšiu lehotu 15 dní od právoplatnosti rozsudku, a to v zmysle žaloby.

65. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

66. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

67. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

68. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

69. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobca bol v konaní úspešný pokiaľ ide o základ nároku, ako aj uloženie povinnosti žalovanej ospravedlniť sa žalobcovi a neúspešný pokiaľ ide o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Z uvedeného súd dospel k záveru o tom, že hrubý úspech žalobcu je 75 % a hrubý úspech žalovanej je 25 %, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 50 % (75-25). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 50 %, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku. V konaní pritom nebol tvrdený a súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

70. Uvedený rozsah priznanej náhrady trov konania považuje súd aj za spravodlivý vo vzťahu k tomu, že žalobca bol v základe nároku úspešný, pričom z dvoch požadovaných zadosťučinení mu bolo priznané jedno.

71. V súvislosti s tým súd odkazuje napr. na nález Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS/115/2023 zo dňa 25.05.2023, v ktorom ústavný súd uviedol, že „z úpravy CSP o náhrade trov konania nemožno vyvodiť, že by o náhrade trov konania malo byť rozhodnuté deviatimi samostatnými výrokmi alebo priemerom deviatich pomerov úspechov v jednotlivých zložkách náhrady škody. Právna úprava náhrady trov konania vychádza z toho, že štát ochranu práv nefinancuje výlučne sám, a je na stranách, aby si časť nákladov hradili sami s tým, že v určitom rozsahu majú medzi sebou nárok na náhradu. Cieľom náhrady trov konania je dosiahnutie určitej miery spravodlivosti, ktorá je však určovaná tým, že náhrada trov konania má vo vzťahu k predmetu sporu len akcesorickú povahu. Preto právna úprava obsahuje jednoduché zásady, ktorou je i zásada procesného úspechu.“

72. O výške náhrady trov konania žalobcu bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).